

בריות

המחשבה האנושית קצתה מאד מהיגה הענינים האלה הנעלמים מעיני
בשר ומאשפת הלל: מכריח ומוחק אורתי דוחק גדול מאד לאלתר ענין נחמתי
הנחייב עליו כל איש איש ממין האדם שלמד והתחכם מכחו להמשיך אחר דמיונו ופנימיה
אחרתו השפעה יהיה הנסער דחקתו מחשבתו לטיפוע מאלמוניות על וולתו וכפי מה שיקל
שכלו יהיה קלל שפועו כשיעורו: וכפי מה שרוב והתפשט שכלו והיה דוחק שפועו כפי
כשיעורו כלומר נקלותו להשפיע על וולתו. שפיעת דמיונו ארץ מרחבי מניע ומחריג
חכמה אפס מעט. ימצא אורו לא יתכן שישיפע רב ואסורב ימצא אורו לא יתכן שישיפע
מעט ואם לא ימצא אורו דבר מה שפוע על יתכן שישיפע ממנו דבר פאזר. יתן אדם לאורו
זר לא נמצא אורו וכבר צמח חמצי העולם ענין השפיע הנסער העליון לענין שפיע המחוץ
כלומר שיפיע מה שהרבה לו ה ממנו להעשיר ולתן. כולו חלקו וזה החלקה הנסכרת ככל
כיום לפי היכלתו לא לתת הכלל בשישי שפועל להקטין ארשיים דברים ואולי לא יעצבו
ראינו ואפי להעמיד עצמו עשיר אמרתי אך יתיר כמו מלך להשיב לעצמו ממנו כל שכן
שלא ייטב לו ולתת ועליו אמר שלמה בחכמתו ואלו שלמותו ללויים לאכול ממנו
איש נכרי. אכללו. כל שיעטטטנו ה על כסה דעבור היות ענין דבר בטובת הכלל. וס'
ואלו השפיע הנסכר בהמצא דוחק להוציא כח המחשבה לפועל אם לא ימנעו המהב
מונעים פנימיים או חיצוניים. וס' יבנה מי שקבל להרחיק אר קבל ומפני שהשפיע מביא
למי עניינים דברים ופועל מי שקבלו מהענינים. והס' פני מחשבותו האוריות לקבלת
השפיע ההוא וס' יתכן שיתמצא אצלו השפיע העליון משבבות אחרתו קצתו קצתו
א' כ' ח' ה' להוציא ענינים לפועל ארס הוצאות אוריות כוללות וממם פנימיות מונעות
או מונעות דוחקות ענן כחמתי המונעות רצון שמוחק הענן נמנעו שם הקומות
לחכמות המונעות משהמשיגים הם הם משכנות השכל ונמצא שאם אי
מעשים ארס איך שכל שאר טעם ימצא השכל מושבן לשבון עליו לא שכן כלל ארס
איך לעצם השכל עזר ולא הכרח לשבון במקום שהשכל אינו עוקר ולא כח בנפשו וס' אי
בשפיעו יתיר שכן על מקום. רק הנכר שהוא מושבן להקטין דמיונו. ששכן עקלי
ואחר שהיה בלתי קצת במינו האור השמשי. עס הכרת האפס שהנחת לפעולתו אכלו
אור השמש הא נקרא אפס. ובהנע אלו האור יקרא מקור והוא אלו. והוא מה שבעור
מפני שאשכן עשיו האור אינו ארס. ואמנם אנפ שהיה כח בנפשו השמש אינו ארס
בנפשו הנפשי. ועל כן בהסדר אור השמש מהבית ישוב הבית אפס והשוק נכחמיה
ואמנם כבר קבל על הבית הארעלית ההסכרית לו מהענינים אשר בבית אפס
שאשכן עליו האור וס' שבו שיש צראות עני מה שחיה בבית אפס כל דבר בו
דענין האור שס' וס' שס' ממנו אחר תקונו וס' ארס היה בעל הבית ויהי השכל
שהוא אפס בלילה מהבית ערשנו ומה שהיה לו קצתו ונעטלה בנחמיה
לפניו. כלליתו ענין צדונו כפי שכלו יזקקו וקצתם כסור אור.

לעשותם אבל ענין האברים זכר הכות הוא הרוח הנפשי המדקן עניני העוף
וכד שפיט אר השכל על המוח ועל הלב ועל הכליות ועל שאר המקומות
אשר זור השכל שוכן עליהם בהיות הרוח זך ומבין פני אר השכל ומשיג ענין
כחו ומציאותו והעדרו והנה השכל לתקן כל הענינים הראויים לתקנם בעד
מציאות אר השכל כי כבר זכרנו ענין היות מציאותו עם העוף לעתים מצדו והעוף
לעתים מצד מונעו והמנענים השוכנים הם המדקנים הכרסות ואם לא יגדלו
המקומות הפדונים נכח השכל והכן שיבאו מזיקים ויוזיקו כל זרעם ולפיכך
מונע מהזיק שהנה נשארה הפדנה בלתי צדד ופדנה קודם לעב ומפני שאר
השכל הוא הסכה הראויה הקצרת כל הפרקות חברתי אע"ז החבור לצדו כל
פדנה וקראתו שמו בשם הסכה היא שונה והוא אר השכל ובעד אר השכל
ארר בחיבורו זה ענין לטות המשיכילים ומפני שאר השכל מיוחס בשם עשירי
אחלקו לעשרה חלקים ראשונים וכל חלק וחלק אסמךנו באותיות **א**
ב ו**ג** ו**ד** ו**ה** ו**ו** ו**ז** ו**ח** ו**ט** ו**י** וכל חלק וחלק יש לו חלקים משלו
נחלקים לחלקים יגיעים לצי הדבור ואכעון בזה הספר לקויעל המתחילים
ענין השם המפדן ואורה להם נרד יגיע ענין שהיה ערך זה החבור אל
יועב בשם יגיע על צדד הקבוצה הנבואות נידך חכמה מעשה בראשית
אל מעשה מרכבה והנה העדדע אל זה לעשות כן אהבת שם חברים
אלוהי החכמה וכלל מבחר בעמיע אשר בלתי קובליה אשר הקדש
אלוהים מאד והם פרים אל המעשר ושם ז' אברים המשכיל וכן הנרד
ולוהם בהיות עמים ימים ונענים בקלא ומלע לכתוב לבס בנרד
הקדמה כוללות מענין יגיע השם הנכבד והנורא והרוב אהבתי זוהר אהנה
אע"ז הדחתי עצמי לתת את שאריתם בראון כי הזמן והמקום והחסרון
היו בזה כנגדו למנוע אבל מתוך צדודת האמת עליהם נצחתי המנועים
וההגדלה להשלים חפצם בעד ואע"ז שזה החבור יועל להם מאד
ולרומים להם בהיותם שומרים מצות הספר הזה עג שיבאם מה שאכתוב
בזאת כשגור השכל הפועל אשר השגור הוא גם כן מביאה לידי קבלת הדבור
מפני ואם יגיעו מונע מזה המעלה העליונה חס ושכלום הנה יועילו בזה
החבור גם כן העלית שפע שכלי שבו שכלו וזשען ספרי תורה ושע"ז מלך
כלל והנה אם לא יועלו בענין השם והעולה רבא מענין ומפני שהשפע
הרב מביא לידי חבור ולפיכך יתכן שיקבלו מספרי זה נידך עק שיתקן
הנבדק במספר הראשונה ונמצא שיהא שכלל לפעול ענין ענין שיוחסן אל היות
בענין והן מצד ארר דע הלהים ואם מוחסנוע הלקים נאם בענין מצד
שכלל שם אל דע מה צדדים שם בענין ונמצא ששם כלל שכן בבע
שכלל ואם העבור חכמה נפשי אל נפא אברהם נקל להם שכלל אמת
ספרי חכמה וזהו ההקדמה המנויעה ספרי החבור אהל לקויעל כוונת

ומה אבקש עזרה לעזרע בהודעת שמו לזולתי למען ספרי שמו בכל הארץ
יסתרו שם שמוה בעת שכלי נצאיים יעלו שמים
ורחמאור שכלל ויהי ענין אישים בבוא יום אחריו ואם
רוח לאהם העלה מעלה ונס השוב תרחף על פני המים

החלק הראשון כולל ה אותיות והם אברהם וישראל ויחזקאל ואלהם כוללים חלקים
מסומנים באותיות אברהם וישראל ויחזקאל ואלהם כוללים חלקים
סימנים יכלול ענין צד כל פרעה והב אשר סימנו ב יכלול פועלת מקות הצד והב
אשר סימנו ב יכלול הכח המציאות הפועלת והב אשר סימנו ב יכלול מעט הכח
כמועל והב אשר סימנו ב יכלול ענין הפסד העדר הצד והב אשר סימנו ב יכלול
שם זה החלק הראשון בכלל צד פרעה
כולל ממש אותיות והם וזשען ואורם כוללים

חמשה חלקים מסומנים באותיות אברהם וישראל ויחזקאל ואלהם כוללים חלקים
סימנים יכלול ענין כלל כל המעלה והב אשר סימנו ב יכלול מזהות העלית המעלה והב אשר
סימנו ב יכלול הכח המציאות הפועלת והב אשר סימנו ב יכלול מעט הכח
והב אשר סימנו ב יכלול ענין הפסד העדר המעלה והב אשר סימנו ב יכלול
השט בכלל כולל מצות
אותיות והם כל אלהם כוללים

מסומנים באותיות בן ובהם אכלול שם ענינים הא אשר סימנו ב וכלל סתרי
הלשונות והב אשר סימנו ב יכלול מור הלשון המובחר שבהם ועלן ראוי לקרוא
שם זה החלק השלישי בכלל סוג לשון הקדש
כולל חמשה אותיות והם וזשען ואורם כוללים חמשה

חלקים מסומנים באותיות אברהם וישראל ויחזקאל ואלהם כוללים חלקים
סימנים יכלול ענין צד כל פרעה והב אשר סימנו ב יכלול פועלת מקות הצד והב
אשר סימנו ב יכלול הכח המציאות הפועלת והב אשר סימנו ב יכלול מעט הכח
כמועל והב אשר סימנו ב יכלול ענין הפסד העדר הצד והב אשר סימנו ב יכלול
שם זה החלק השלישי בכלל צד פרעה
כולל ממש אותיות והם וזשען ואורם כוללים

והחלק הששי כולל שתי אותיות והם שם אברהם וישראל
שם חלקים מסומנים באותיות אברהם וישראל ויחזקאל ואלהם כוללים

יד אשר סימנו כלל
תמורת האותיות

שעשיתם הא אשר סימנו א וכלל אותיות השם המיוחד והא אשר סימנו
ל כלל ענין הוראתם ולפיכך נקרא שם זה החלק השלישי יחיד השם
והחלק השביעי כולל ארבע אותיות והם השקל ואותם כוללים
ארבע חלקים ומסומנים באותיות עפ"י ובהם אכלול
ארבע עשיתם הא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
השקל האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
החלק השמיני כולל שלש אותיות והם הא וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
חלקים ומסומנים באותיות עפ"י ובהם אכלול שלש
עשיתם הא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
כלל סגור העיקור והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
ועל כן נקרא שם זה החלק השמיני כולל ארבע אותיות והם הא וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
והחלק התשיעי כולל ארבע אותיות והם הא וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
חלקים ומסומנים באותיות עפ"י ובהם אכלול
ארבע עשיתם הא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
כשם והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
וכתובה ונקרא שם זה החלק השביעי כולל ארבע אותיות והם הא וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
והחלק העשירי כולל חמש אותיות והם הא וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
אכלול חמש עשיתם הא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
כלל והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
סימנה וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
זה החלק העשירי כולל חמש אותיות והם הא וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
ואחר שזה שלמנו העשרה חלקים לבני סודיהם וכלל שמותיהם בסוד שיהיה
יחיד ואחר שזה שלמנו חמש אותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
מבוא השם והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
נעבוד ללשון כפי שכל חלק וחלק כפי מה שפירשנו שיהיה שם השם
שכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל
היינו לאותיות לבן
אכלול חלקי חמשה
והשם אברהם
חלקת מלכות כל מבקשין (כבודו) וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל אותיות האותיות והא אשר סימנו א וכלל

ענין

למא גפרות לנשך שעל זה רמז שלמה החכם באמרו בקבלת חופר עמץ
בו ישל ופוחץ גר יסבנו נחש ומפץ שזה החבור כולל עשיתם ארבע אותיות
מאותיות היום בזרענו זה התחלנו כי בענין גר הפרצות אשר בזמנים הקדמונים
נכשלו בהם רבים מן המשכילים כמו שיעור להם רעל באמרו יקראו לעמץ
חזון ונכשלו ואף ומן המשכילים יכשלו ועמץ עמץ לבד באמרו לבד וללבן
וכלל למשך להא עפ' שאמר בו באחרית הימים יזטעו רבים ותרבה העת
מפץ שאמר ירמיה ביער הרע יזטעו לבקש את גבולו ולבן יזטעו ויעז
שמעו בו הפתילים מנעו מאז הכוכבים מלכודך כשם בכתבו אכלל כסימני
שיברכו את העם כשם במקדש בכתבו ובמעינה בכניו ונהנה הפתילים בעתם
סוג השם היו פתילים גר התורה והמורה והיו הפתילים באמונה כשהיו מניס
לדעת שהאמונה האמתית היתה הכר ממשבתם השקדיות ומגמולן הרע
וזה שאמרו המלמדים קבר אחר ואין בזה מאז שכל והשקול גם האמונה ההיא
אשר קבלה בימי קדמיותו אשר לא היה איפשר להיווצר מאומין וולדה לבי מיעוט
שכל שם לא היה מקבל שום אמונה היה נשאר המיד כבדמה בלתי אדם
לא יעש כלל אחר הגיל שכלל שיחקור ישיש יעז באמונתו המקובלת
ולמאוך גר שיהיה לפועל מושכל שעל זה נאמר פתילי אמין
לכלל גר נעשו זבין לאמרו ואם קרא המיד באמונה מקובלת בלתי מובנת
לפי הראוי לראות בה על פי המושכל הלא היה הוא ענינו עומד בפתילות
והבית אמרו אשר קבל בקמנות קנה נעזר ממנו מקצת הפתילות ושם אמר
וכן עולה ממאמרו לעתיד מעמנו ושכלל מהגל בכלל וס' ענינו בענינו
המושכלים אשר קבלה מדומים נמשכים אחר המושכלים ואין ראוי להשור ולגון
אין דבוקו ומלמדות מפעם שלל כלל לו סדרי האמונה בקמנות כלל שר בעגס
כלל נשאר בעד חלישות שכלל כמין ראוי שיאשים מעקרו אשר העקור
אחל שיהיה עבדו שלל חלילתהו שר האמונה העולם מעד שהיה אס היתה
עושה כן היה יתקבל עליה מאד לפיכך ממין אמה שתפוסהו אמה אבל
היא כוונה להחיותו בחכמה ולא להמיתו במזון אצין ואין לו שיגור
הכלם והבשר והיין כלל שיהם בסחיים ללולים שחם סובלם הם סם המות
לקמטם שאין כוחם סובלם כן ענין קבלת האמונה המושכלת עם המקובלת
שזנף שהמושכלת סם חיים למשכילים אשר בעתם סובלת והיא סם המות
לפתילים אשר אין בעתם כלל לסובלת העולם כן כשנפלה אדם האמונה
תאמרת למשכיל ישיג עתה אס סובל אס לא וזה כך האות אס שגמרה וכלל
ובכלל בשמנו סוג ולל ופיוץ גמיה אשר הם לה נאמרתחות למעול שפסגהם
ישמל הנך מלכיתם בחיות רעותה דבין מעד גמיה המקבל אצין הנך המושכלת
החכם נעבדן מנערתות נחם נחם עור היגע לנחם חיים לבן
נלמנו עומד מעבדו בחיות כלל יד לנשאר ואמנם אשר קבלה סוד אחר

ויבדל וישתדל עליו ויחשוב שם מעליו נח אמונתו ושאמה שכל נפשו
 או מן אפיקותם אל האכלתו סם חיים בן המיתה ונפשו מיד יבוקש
 סכר ההישר שמה עליו באמת באזע כפיל אל העבר כי בוז לשכל מילת
 ואל השיג גבול עולם אשר צבולו לשונות ונפי העשין הזה הבחן נח כל מקבל
 נדב אושכל או מקובל וביניהן ספי מה שהוא והסוד הראשון אשר תכלה לו
 יהיה מן הקלים אשר בפך לו מאשר נבדק אשר לך לפומל גלילי ובעשותך
 כן מקל לכל אדם חקו והמשך אחר דברי ה' את אשר נותן לחם לכל בשר ומשביע
 לכל מי דלון כלומר משביע לכל מי מדלון ששך ידע נפי מה שהכיר בו
 והשגל נעשין זה לחד לווי בגריבין וכשרי מעללו ואם ידא מפך נדריס
 מורים אשר פלג הנדר אכלו בן מהר יגדור מה שפדלת עני שהתק
 כוונתו אל אשר היה בו מתחלה ונעשה בתחבולה עזאזר לא ידע שבו וכל
 שוג כוונתו בשום פעם וכזה הקרא עזר פרטו
 סימן ב' כולל מהות העולת הנדר
 שיבא אל העולת קענה או עולה שם לזכרון לה תהיה פעולתו בלתי השגה
 שעשין השגה מורה על כוונה ודלון ובחירה ונפי שפועל פעולה בלעגיהם
 תקרא פעולת מקרה עני ששף אם בא לפעול פעולה הדרגתית אצל הטבע שאין
 לו עליה שום כוונה ויתכן ששם היה אפסר אצל כלתה היה שיחבבך ול היה
 פועל אותה לעולם נמזון לבעל שכל או הולאת נחלופי מה שהתק מן המזון
 שפול לו הדרגתית לקיים בה חייו זמן אחר הנה גם לזה הפעל עירך שאינו אל
 קצת כוונה משועפת עש הכרח האבער הוא שיכין לכול המזון המנוע
 אשר אין האבער מכיחו לכול המזון כמזיק אבל הכרח הטבע שאין אצל חיותו
 הוא שיהיה כוונתו לל ששף הטבע מקבל המזון המנועל ופועל בצד מזיק
 כוונה וצדק שאנו בעל כוונה ואים מקבל בלתי הדרגה בעצמה המזון המזיק
 אבל שם אצל המזיק כוונה פעולתו שכוונה מעביע את הטבע והיה לשימור
 אבער המזון מזה זמן נפי יצדון ולשמור מן המזון הוא המזיק נחללת ההווה
 וההפסד ואם מן שחצי בוונת להוה הנדרים בקש המנועל וההפסד הכרחי
 עפע ההווה כל שכן שראי למי שהתעלה כל שכל שימון להועיל לעצמו
 בפעולתו ואם עשה כן אז יהיה פעולתו פעולת בעל שכל וכל מה שיהיה
 שאכל האנושי יותר שלם באי המכון אל התעלה תהיה התעלה יותר
 גדולה לפי עתה וכל שכן שהתעלה יותר חזקה ושלמה אם השתדל קצת
 מהכוונה המכללת הלהית עם כוונתו שאי העצ אל המכון מהות התעלה
 והנה נמזק לכל משכר שלם שהתעלה המנועל לו בהיותו עזר פדן נפון
 הוא היותו שכל מכל מזה הנזק האפשרי ואם הפדן היה קל שיזק ובו דבס
 יהא נדר שכל מהות התעלה יותר חזק יותר נכבד ואם נדר הפדן ונעשה
 למיזן לרבים בתשועה הנפשות ועל כן כל מי שהו מעלה המנייה או חלק

שהיה אצל קשה חסד שהוא
 לא מצינו עליו נכל חיים
 לא מצינו היותו בעל שכל

שם או מזהו כל שכן אשר
 עזר המנועל לו חזק ולרבים

מחלקים

מחלקים

מחלקיה או מצינות הרבה בהיות מכון בפעולותיו לסדר אנשי דורו ומתקן רק
 קקדות ועזר גזירות כל לגור פדלת הגור נמנעלה סכריו ומעלה אל מעלה
 עו שהבע אל העולת ריוח המזון לעם ומשם אל העולת הוורס שלום והשעים
 ובריאים בנפס ומשם אל העולת היותם נחלים החפזה האביאה ליומם הנפשות
 הנצחיים הנה זה האש בעשותו כן הניע האוכל השומעין לכדין והמשכין
 אחריו אל תכלית התכליות בעולת ששם מהות כל העולת בכלל הוא מוב בהכרח
 וזה התעלה הוא שוגע אל מה שהיה בעצמה יצירת האדם בעולם השפל
 ואם כן מחות העולת האחרונה ששכל התעלות והנכבד שבהן הוא השגה
 החיים האחרונים הנצחיים שכוונת כל התעלות האשונות והאמצעיות היתה
 להגיע כל זאת האחרונה הנכבד ואם הניעה נשלמה הכוונה העליונה בה ואם
 לא נעצרה הכוונה והיתה לבעלה ויוע שששים התעלה האחרונה בכלל המעלות
 מהמציאות של יצע אלה זה האיש הדמוי אלו ההוה הנפסד הנה יתכן שיע
 אלה זה האחר ועל זה נשמר המין כיו שישג זה וישלים חסדו של זה ואם כן
 מצד המכון התבאר שההות התעלה האחרונה קיימת לקצת שש המין
 חלק ג' עשין ג' סימן ד' כולל הכרח המציאות התעלה
 אין ספק שאחד מהמכון הראשון כוון אל מציאות העולת כשרי פעולו התעלה
 היא הכרחית וממשיכה שהמציא ואם מציאותה לחלק קטן מחלק האדם מפתק
 רק בהכרח האנושי נכבד אצל העם המקבל כמו שהא הכרח שיעלם איש
 האדם ואל עש שהוא אפסר שיעלם אילו הנדרים או זולתם ערם המציא הנדר
 אחר המציא אשר עליהם שהם ממשיכים המציאות נכבדות סיבתם ואיפשר
 המציאות נכבדות עצמם ואשר היה סבתם הנשונה ים להמציאתם הוא אשר
 כוון אל הכלים ודבר מכות העולתם לפי עתה ומה שישפד נחלתו בעצ
 במציאותם ומחויב והכרחי בשום בעבור שהמציאם והו כולל בעצמה האנושי
 היות מציאות כל אדם מצידי ממציאיו כל ששן שבתו להמציאן כוון ההכרחי
 מציאותו תעלה ומיזן להמציא לפעו או עצמו או אחריו כל בעת הפדון העולם
 השפל פינו אנו ואים שכוון להמציא לו תרכיו והעולותיו בעולם הזה יום נעז
 מזהים היותם בזה בעבע כד הכרחים הנשם ומיזם שכלם להוה שזה התקון
 צולת לתקון מכון וצדק שאין שם כוונה נופל עליו בזה וזין לנו מיד הקשר
 עליהם נמשכות ע בחנותן דחוקה מכונתם ואלמס אל סיה בעבור הכרח
 מציאות התעלה לו היה שום אבר התקיים כמו ששאר המזון הכרחי לבעד כל
 נזון ואם לא היה בו תעלה הכרחית לקחמו לזה היה נמצא ואמנם חמשת החושים
 אבולגים הכרחיים שהם למיזן העולת ויש מהם הכרחיים כלומר שכל התקיים
 בלעצם וזה אחד ויש מהם מעולת כללי הכרחיים ואחרים הם השתים
 הקדומים אל חייו ואחרים לעולם והעשן המנועל הם השלשה שהם חושים

כיה עזרת קצו כח שחשבו שמה העבירות אצלובבר חרז במעל און
 עובד לו בזה התקנו ובעד שאמר שהעבירות סתם לא ירע והוא בזה
 המליון הפועל הרבה בזמן החרה ומעט בזמן הנעדר ואין לו פועל בזמן
 האקנה להוציא עבד לפועל ואם שבו מעצמות כלל התקנים הוא לפי הרוב בכח
 רל במחשבה לא בפועל בו הכח חלש לעצת לפועל וזה שכמה הקרובה לעציה
 בטבע היא דתחת הדם והזקן ומו קרמאל והוא בלתי חס חזק שכבר עבר
 עליו סח צמרה שהורה שבעה קריבים והעפר מבקש חלקו שהוא קרוב העוף
 המזכיר ומעט וכל הנדנים הקשים שבעה כן העצמות והקריבים והכלל והתקנים
 וזשע והנומים להם שאים מוציאים בחייהם הסמנים אפי' בזמן שהם רוחה
 כל שכן אחר כן ובעפוס נעשים המעשים שהטועה בס קרובה ועל כן חלש
 הנזערת המקנים עם חזקה יאמר שהוא כן מה עובדת יעשה האון החלש ואם
 לאמר יכול להטוא בפיו ובלבדו אחר שהעבירות נמצאות בשלשה מקומות
 ראשונות שהם חרז והלב והמעשה ומה שאמר בוונת בזה בחלק השיע ואם
 המצות אשר יחשוב לקיימם יבוצע שכן נמשכות כולן אחר המצות האחר
 המנוחות והוא סוד הקבור הראשון שבו הקברים וגם העבירה כלל נמשכות
 אחר הקבור השני וכבר אמר חזק זל כל המורה בען בופ גדל התורה כולה וכל
 הכופר בען מורה בכל התורה כלה הנה כנראה ראה שכל התורה תלויה
 בסע הקברים האשונים ואם בל יורא אם אי זה נבר הוא הקורא ען בכלל וצפרא
 לו ינעל בפסוק הבל ואם יבאר זה בפסוק זה אינו מספיק להשלימה ואנע שחל
 טוב דהחמל לב בעי ואי אפשר להשלימה וזה ען בתכלית ההשגה פאם
 בהשגה יגיעת השם הנבר והנורא יי' ומפע שזו ההשגה אינה ראויה לא
 לני שהיא זקן בחכמה ובמעין משע שישג בחכמה ומופת חכמים על בורין
 וישגה במען שלש ען וחזק בשם הסכמו למסרה לאוי ולמנועה ממני שאין
 ראו ומפע שצפרא בדי ענה שורת נדו פרטות ואמר שגיעת הצריכה זל הנאים
 רבים כני שלו ומשובש כן היו דעת השם שכבר פטר עצמו מכל מה שקדם
 בהכנסו לצפרא בדי ענה לל צפרא ענות וכל הראוי הוא לשמור שתי השמירות
 ט אמנו מקיימת וזו וזאת צפרא ענות הנפיש ששעה צריכין זה לזה
 וכמוות פאות עש הנקודה ט המצאות לשונה יחד בזמן אחד ולעפ שהוא
 מורה לנען והנקוד לנפש שהיה הקוד מעט זה האור והאות המנועה והמע
 להנען אכשנעם נמצא לשכל המענה הנען והנפש יחד והנה בצפרא
 אדם למסר קבלה אחר בלי נעם השם צריך שימסר צפרא לנורי הפרטות שחש
 אם לאו תולאם המצות להנכות צפרא מקום שכלם המבוע החזק נקרא
 מקשים אדם ונענעם שהיה צפרא חזקה אל נקיעת המצות אלא שזה
 בשכל אדם וזה בשעף שכל צפרא עם אדם ואחד זהו כלל שכן שזכר
 המקבל השלם לא יסיר שום צפרא אבל שיהיה בכל כח לעור פולות במקום

הענין

החלק הב

כערך לפי הדור והזמן יי' חלקו
 סימט אזהירות וזמני חלקיו
 המטה והשם ספרדי חלק סימט וישעיה סימט כולל כל המצות יי'
 כל מצוה ומצוה מן תרי"א מצוה אשר עזה לכו משה רבינו עה על פי יוסט
 שז תורה עזה לנו משה מוקד היא בכלל מצוה קטורה בסוד תורה שהיא
 צמחה תרי"א וכן קצורה וכן כתי את יי' להיך יעלה וכן ויראת מלה יך והוא
 סוד יראת שמים וכן כל יראת יי' ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים ביו
 והנה דעת שגארו מן תרי"ב מצוה וחס ב קטורה הקלבה הראשונה הו
 בתכלית המעלה שאין מעלה אחריה והוא סוד ידועת ואם החשוב להנע אל
 התכלית הנאמר להיות שכל נפרד זה נמצא מכל בעל חמר אבל יריך
 שהנע ממנה מה שאין ראוי להיות שכל בו מצוה היותר בעל עולם להים ובעל
 נאמר להים כל משיג המושכלים ומנהיג הכחות הדחיות הטבעיות והיות
 שלכ נאמר אחר המצות הרבה אל החזיק טובה לעצמך שלכ נאמר בלשון
 להשיג הרבה לו להיות שכל כשהמה בעצרת איש והנה השע הוא בתכלית
 הפחיתות שאין אחר נפחיות והוא הסך מדיעת שהוא האחרק ממנו בתכלית
 בדומה והוא שאם תהיה שכל מאייעת פ' למרזי מכל צד ואכל פמה וין כך
 עליו כלל מונה מקובלת וכל מושכלת הנה אחרת כמי שאין לו מזה ומל שאין
 לו מזה ומל שאין לו מזה אינו אדם וכמו כן אם יש כך עליו אמונה מקובלת
 בלתי מושכלת אחרת תלויה בין האמנה והשקד שאין ידוע אם קבלת אמת
 או שקר ואם היא אמת ואתה עובר לזה לפי קבלתך אתה עובר וזה צמחה אכל
 צמחה לו בעצם וכמו שעבדך מקריה כן צמחך מקרי ואם היא שקר
 ואתה עובר וזה צמחך לו וצמחך לו וצמחך לו וצמחך לו וצמחך לו וצמחך לו
 ואתה חושב לעבוד לזה על כן ענשך צמחך צמחך וקטע שאתה חושב פצחל
 צמחך עבדך כן ראוי שתחשוב שאם לא תעשה נמצאת אתה חייב לענש על
 הסך עבדך אשר אין לו חסך כה ואם כן אין השלימות העליון המבוקש מן
 שפועל עליו צמחך אמונה כי אם בדרך מצאות ויחזרו והיונות בלתי
 ען וכלית כחצו צמחך מקובלת ומושללת ואם האמונה האמנה שלמה
 עמך כל מעשיך יהיו לשם שמים ואם כה חסרה ממך כל מעשיך יהיו לשם
 שמים צפרא שם בן ד אזהרות הוא שמים לך כקד הכסלית חנו הראשון על עמא
 והוא בעצמו שגור על חנו האחרון ואמנם חנו על חנו וחנין בלתי העל עצמו
 וזהו צפרא שגור על חנו האחרון וזהו צפרא שגור על חנו האחרון וזהו צפרא
 אצט צמחך וקבלה בלתי והוא אעלה יהא מות מוחלים שלע אהם סימט
 יעלה יד אהם סימט יעלה וחס ב אצות אצות ופסח האחר כוללת ויעלה
 שהיא אצות אצות וחס ב אצות אצות ופסח האחר כוללת ויעלה
 שז צמחך אצות אצות וחס ב אצות אצות ופסח האחר כוללת ויעלה

הש

הפס

הנפשויות

על חסדו

הש

בכור טוב יחס לו יתקן ויקראו ענין ואלו מחשבתו אינה כאלו גמיון
אם חלף בידהחת בלבב עבר עליו כיונה לכל אינו נכון כי אם עלה מעשה
שם חסד לעבור עברה יכין נקבש על מחשבתו עי' שילא ינה לפעול בעולם
הכר להפך יעלה ומו' דול מחשבה טובה הקבה הפדל למעשה ומחשבה
רעה אינו מרעיה למעשה ע' מיועשה מעשה זה מכלל מות הרחמים ועל
כ' א' התכלית כמחשבת נכונה נכונה בלתי המעשה והמעשה הוא המעשה
התכלית לפועל כפי מה שגבר מחש' ולפעול השכל הטוב כבר כללתי לו סוד
כלל כלה מחש' במעט נכונים לפי הענין

חלק סימן ז' ענין ב' סימן פ' כולל מהות העלית המצות
זאת שכל מחש' קשורה בחזיתה והעולם כולו לעי' שכל נקד קצת בקצת
יכיון כלו איש אחד נאמרה וכן באשר ונח האדם לעי' שכל אבריו נקשרים
תחת נקדש יכיון והקרה לעי' שלשים שאלו נקשרים כלם ידוע מזה
מהות העלית כל מחש' ומחש' כמו שיוע' נס' כן מה קשרים נקשרים יחד הם
השכרים מהות העלית מצאונם והקשרים זה בזה זה שהעלית במה שייכון
זו העלית יקבץ שיהיה נמצא נחלת הענין או ברכו או בשופ' או בשלשם א' או
בקדש יקבץ בענין זה מחש' שכל מחש' ומחש' עולם בסע' נמנה יהיה העלית
זה בעל מחש' וזה נעבוד ע' נמנה תחלה ואולי אחר כן ה' אל העלית אחר שאלו
סמך מהות מחש' העלית רבול לפי כוונת המחש' אזה יתורה העלית
המחש' שכל העלית יהי' המבנות האמורה מה י' וכבר נמנה החכם בעל
המורה ז' ענין זה בעצמו במחש' וזה העלית כמו שיוע' מספרו הנבדל מזה
נכנסים בחל' שליש ונעמן משה ואחר שהמחש' נקשרות כן כבר התבאר
מהות העלית כלל בעבור הקשר אשר בעי' וכן יע' השם ועל כן זהו
הכיון ז' על מחש' ומחש' הוי' זהו מחש' קלה כחמורה שאין אלה ידוע
הענין שכן של מחש'

חלק סימן ח' ענין ג' סימן ז' כולל הכרח מחש' העלית האלה
יוצא מחש' העלית האלה להמשיך נכונה אדם לעבודת ה' ולהגיע להשגת
ז' אם לא היה מחש' העלית הכרחי לפי עובד האנושות לא היה ה' מקדש להשגת
אחר העלית ח' העלית האלה הנמצאת אלה העלית הכרחי ית' מהות
מחש' והעלית נחלת לחלקים ומעשים קדש בעולם הזה וקדש בעולם הבא
ואם כן אזה התבאר כי שזה הקשר כיון ה' קשר הכרחי מחש' המורה
וקשר הכרחי מחש' העלית וזה מוצא איך טורח להאריך בזה

חלק סימן ט' ענין ד' סימן ח' כולל נעם הכח
המורה והעלית בכלל
מבנה האדם האדם שהוא משהו אלקוני ושומר ונמנה ניה ממנו הוא איש

ראוי לו מרע עליו שבעבורו נבדל העולם ואלו שראוי לו מרע עליו העולם
נבדל בענין יתבאר מהרה שש ענין נבדל מרע אכע' נבדל לפעול מחש' הכרחי
ומיועלות זה שאלו לא היו המחש' הכרחי אלה האדם ומשבות ענין א' כן
בכל בעלי חיים ח' כולל ויועל להרשיע כמו האדם ולפיקר לא היה איש מרע
מחש' מכלל המחש' החסדים ומחש' מרע מחש' ע' שיוסר כל חסר במרע שלם
המוסר י' ידע ע' שיהיה ענינו ידע יוסף ע' שיוסר כרכן וזה כלל הא' א'
המחש' להיות כפי שיעלה הענין המעט הכולל יתרת האדם כיום הענין יתרת
המורה ויהיה כל איש מכלל מחש' לעלית שכל ע' שיוסר המכון באישים היוצאים
מהם לפעול ואחר שהוא כן הנה התבאר ענין כל מחש' בכלל וענין העלית וענין
הכרחי מחש' אלה כל המחש' והעלית הנבדל ממנה

חלק סימן י' ענין ה' סימן ט' כולל הפסד העלית המחש' א'
אחר שיוע' שכללית העלית כמחש' היא להבין א' בעלית לוי ח' העולם הבא
ז' כן הפסד העלית כנגד חזית מחש' וזהו רמז באמר ח' מחש' א'
הפסד מחש' כנגד שורה ושר' מחש' כנגד מחש' ושר' מחש' כנגד מחש' ושר'
עולה כן הפסד המחש' הפסד המחש' כנגד מחש' א' הפסד הפסד ח' העולם הבא
אשר הוא הפסד אשר יאמר למחש' א' ליתר ענין לעולם כמחש' א' איש
הפסד מה שיוע' בעלית אחר שיוע' כנגד מחש' האדם שיוע' א'
הנכנסים על ענין הכרחי ז' מוצא א' לכונן ענין נשאר לכבר ענין נשמונה
החלקים הנשארים בעלית

החלק ד'

סימן א' ענין ב' סימן ז' כולל חלקי ב' ענין ב' והתורה
בן חלק סימן ב' ענין א' סימן ב' כולל סתריה לשונות
כל לשון נלשון הנמצא מהפסד בכל אומה ואומה ית' לחבן שאין הכוונה
במחש' לפי עובד האנושות לא פלי להענין הענין נחשב בנפש מעשה זה
כאיש אל נפש זה האיש האחר והיה הלשון עם מחש' מקומות הפה בלי מוצא
לפעולת העלית הנחשבת כח' ג' כל לשון לשון האומה המוסר נהנה נורע
ועתה נכנס לכל שהלשונות דבות אינם פחות משבעים אלא הם יותר אינו כמנהגם
ליתר מחש' ע' שם היה הכרח כן כל שאלו האומות יותר יתחייב ליתר נס' כן הלשונות
יותר ואלו ח' אפרשים המקובל בחי' שבעים אומות שהן נבות בענין שבעה
או שבעים א' נלשון שבעה קובל לפרשן על דב' בלשונות והבדל אומה מאומה
ח' שם חקקה אומה נקד' עני' נכולל לשונה דכלל חקקה אומה העני' הנמצא
בנפש כל האומות נכנס זולתה בכלל ונפשו כל אלהים המקור אחד ונפשו נאמר
עליו ב' ע' שם על בנה אחר כללית השונה אומה הנמצא כ' מרע אומות
ישעיה ב' ע' שם רחוקות ועליו הפל הדעות הלה יהיה עליה נבא להצטרף
נבואת בחלק מחש' מחש' א' המחש' א' היות בכלל העולם שזה כמנהג אומות
עבד קיים א' פשרה שהענין נ' היה לפעמים השינוי לכרח ענין מכללית א' א'

נפי שהאומות הנכונות
במחש' נמנו ח' חס' ע'
כ' אומה כחור משבעים

מלון כ' אם במקרה י'
שהמקרה ידוע משל
והענין יתען הענין
ש' ש' תהא מרע הקנה
בוכר לעל

על כן

ועל כן לא תהיה כל אמת שכל השארת בין העצמים בין הקדמים וחלקים
בשלה כללים על צדדים חלקיה חסוד וסם נכלם ערובם ונחלקים
ואם פירושם בקצור הנכלם הם השמות בין עצמם שגורם נחלקים
בעצמו וכשם כן לא ש מרוח ורוח אמים ימים מעבר ועבר אל שם נכנס
זה הרוח שאין כל אחד הוא חבדו בפעל ולעם שהוא וחבדו עצם אחד נכח כל
פעלם והחבר אחד והנה נכללו בעצמם מצד צורתם בפעל ועל כן נכללו
בשם ולאדם בשם האדם יוח הער יתנה שמו ויקרא רוח לאומם שגור
חבדו כי חמר האדם הוא בעצמו חמר הרוח אבל מפני שגור חמר והנה
ידמה זה החבר מצד השם לבקורת תלואות השם והפעל יחד הם נמשך
לא שהוא כבר הוסם שמו בכלל ולו יתנה כי אם בהשתנה חלק נחלק
והחלק הוא אשר השתנה מצדו לצדיו והשם לשם ועם כל זה לא נשתנה כל
עצמו ולא שמו בכלל ואם בין מקרה הוא שקרה לעצם הפעל ולשמו שמו
וכן נכללו הרוגים כלם והנרופים הם שהשמת רבים והענין הנכלל אחד
בין הוא אחד בגורם וצדק נרופים ואחר והמקרים קראם שום
בפתרון וחלקים בגבול והמשתנים משותפים הם הפך הנרופים והם
שום עליהם אחד והענינים רבים משתנים ומפני שהם בגבול
המשותף הפכים היה הנכלל אמנם נכלל בן שטחם והמקרים קראם
המשותפים שום משותף וחלקים בפתרון ההכלל ואמנם משותפים
נחלקו לשם חלקים ושמהם משותפים שקראו צדק השקף כערוח אחד
והיות הקצו ששקף בשם נחלקו ונכללו בענין לאו הנכלל נחלק
ששטחם שטעמים שאין בין עצמותם שטח שווה שבענין נשתנה הקצו
ששטחם בזה השם הנוחל ויש מהם משותפים והוא שיהיה שום ענין
מענין שבענינים שהם על שטחם אחד או עתהם רבים והם ההוא
הנוחל לקראים בו מורה בהם כמה על כל אחד מהם מצד שום משותפים
בענין ההוא ואשר מקיים להם בעצם הקצו בשם זה הוא בעצמו החלקים נחלקים
מכל הקדמים בשם ההוא המשותף להם בהסמך הכלל בשם החי שהוא
שם נחלק בהסמך על אדם ועל חמור ועל עור ועל כל אחד ואחד אבער
חיים מצד שהוא ענין אחד נחלק בשם אחרותם הוא המקיים עצם כל אדם
ואדם מצד כי החי חן גורו וצדק וזו אגור אחרות כלכלי ויתכן
לומר זה גם כן עלכל מה שהוא אדם או איש אדם ששם הכלל עליהם שיהיה
בהסמך שם החי כן ענין זה אעמוס כל שכל ענין וכן המין שמו אחד אדם ו
המכד שהוא הפך זהו המענין ענין אדם שגורם אגור וימנע שכלל
מכד כחמו משתף והנה הכלל והגבול מן המין מלאש בהקצו החי הכולל
שכלל מן הכולל החי שם המין לפחות ועל כן השם המושם כולל מן אמן
אז הנכלל המורים על עצמות מהות גבר ולא זיהה על סוף זה ולא על מקרה

מחבר

מכאן שאין הספלה ולא המקרה וכן הוברים המקרים אחר ענין זה שיהיה
 יענין שיהיה המצא בסוד מעלה המקרה או הספלה לפי המושג
 4 ששמות הם מסופקים והוא השם המאמר על שם עשירים נמצאים משותפים
 בשם בלתי מקיים היות כל אחד מהם וועל עשירים יחד מהם השם ארץ
 שבו לאמר על החיות והעלמות ועל המימד בכולם וכבר יאמר על העלאת המצא
 או כמים אבל אמת אין לו מצאה כי אם במחוק ונמצא דבריו נמצאים לא שחשבו
 בין אלה נמצאים בשם אחד ואמר ודבר המקיים ענין כל אחד מהם אצל
 סקדה עדה להם והוא צדקה המאמר נבחר גבס הענין נמצא אין הרבה
 מקיים ענין הדין האמת כל שנותן הטבעית הפעולת שהיא הנפש הטהרה
 הטהרה והענין לא נמצא בה הדין הטהרה הטהרה עם המצא ענין
 בשם ארץ בלתי והנה נומה השם המסופק משם ענין לשם השמות
 הנמצאים אמת נמצאק האשון נמצא האמת מצד היות זה הענין וזה
 והוא אמת נמצאק נומה למעשה מצד היות נקרא בשם אחד עם וזהו מבע
 ענין וכן הענין ששם בועים שפעולות נקראו בשם אחד והוא המצא
 לא ידע השם שיהיה נקרא המסופק ויש שמות נמצאים בכלל ובפרט וזה נקרא
 אין המצא בשם שם שם נשם חכם המאמר על כל כוכב וכוכב המוכב השמים
 בדרך כלל הוא נשם אומר בשם מיוחד שמי לבוכב אחר מיוחד הוא כוכב
 חמה הנקרא כוכב השלש אשר נמצא הוא השם אשר על נמצא הדין והוא נמצא
 סופס למחמה ועל כן נקרא כוכב חמה ועל המצא נשם קו המצא לו נמצא ששם
 שם כלל כלל וזהו כלל ממש שכל פעמים לפי מיתוס שם המצא וזה
 נמצא אחר מיתוס ששמותם בן חור והוא ששמותם בן חור
 ויש שמות שנקראים משאלים והם המורים החלה על ענין דבר והנה ודברים
 השם המצא על הענין והוא אחר כי הושאל מה ענין המצא שהיה שם עליו אחר
 בתנאים אל ענין אחר אל שכל המצא על הענין האחר נמצא שהיה שם עליו אחר
 בשם המצא המיוחד על אחר ממש עליו חיים ומצא שהיה נקרא יקר
 הנבחר שבעד אדם לענין בשם ארץ נמצא אצל החלום והפיתוס אין להם
 קרן ד' ששאלים השמות נמצאות מזה לזה ויש שמות שנקראים
 מועצקם כלומר שיהיה על ששאלים הענין והוא אחר מפורסם אצלם ואחר
 המצאק אצל החכמים אל קריתם הכונה בשם שיהיה ענין כוונת הענין שם הענין
 שהיה שם ששאלים הענין וזהו על ששאלים המצאק נמצא מיוחד אצל
 החכמים והנבואים וכן שם זכר ונשקב ונשקב ונכר אצל קום ביום והנה אצל
 השם חלקים מכלל השמות המצאק נשם כן ששאלים שמה רבים מהם
 נמצא שם כחם ומה ששאלים אחרים ומה ששאלים השם הנבחר כן לך מלך
 והם מקבצים וזהו מלך וזהו הם מקבצים בשם ששאלים אצל השם המצא
 ואנשים מקבצים הם הם המלך והחכמה והנבחר והנבחרים להם והנבחרים ששאלים

מחבר

חלופים

חלופים יתכן שיהיו תכונות שלמות כמו אמונה ואמונה ואמונה וזהו יתכן
 שיחיד באמונה מחבורה אל שמה ואל פעולות כעין חכמה ומעשה חכמה
 ומעשה חכמה ומעשה וכן חכמה ומעשה נשם נשם נשם נשם
 וכו' אל ב' יוש שנקרא אלה הכותבים בשם עשרה הקומע מפע השתקפם
 לעשרה יוש השם הכלל בין זכר ונקבה ויחיד ורבים כמו שהשמע יעלה לך
 כנשים בהכרח שכן ראוי להשלים כל הענינים הנמצאים בגבור ערב חלקים
 כמו ש' בחלק מזה החלק סגנון צורה ויש שמות מורכבות הדבר
 מפורד וענין השמות משתנים בשנים רבים וזכר מלקום המצאק נשם
 לחלקים רבים מלא ונענין לא הענין אל הכליות וזו יענין לעולם שאין להם
 קד ואנחנו ראונו כי ענין השמות כן עלות בש לפנים מה שהשמע נעלה
 חלק סימן ק' ענין ב' סימן ב' נולל ענין הפעולות יד
 אמת שבשם אלה על מצאק ענין א' מקרה והפעולה איה לא ענין וזהו מקרה
 ללא ענין מיתוס אל ענין נאמה מה שהשמע והוא זה גע שהפעולה י
 אמת נמצאק בשם יוש מיתוס נמצאק פעולה יוש אמת טבעת יוש מיתוס
 מכלל ב' יוש מיתוס מקרה יד וזמנים מה שבשם יחלק לשם חלקים קד
 ודחוק הקדוב הוא שדוב אל הפעל אצל והדחוק הוא שדחוק מהפעל ולפיכך
 ינשם ענין קדוב נמצאק ענין ב' דחוק וזכר הדחוק נמצאק חמה האדם הדחוק
 הם הדחוק והקדוב הוא שכבד זרע נקרא קר מיתוס חמה שבעה
 ואנשים בפעל הוא נמצאק האדם כותב גשעת המעשה שאין הוא פעל בפעול
 וכן נמצאק המעשה בפעל המצא וזמני שאין הפעלה לו ענין וזהו מקרה ב' יוש
 מיתוס מיתוס אל הפעל שפעל אצל ואל הפעל הגוף איה והנה איה ענין
 שאין נשם איה כח נשם הוא כח איה בפעל וזהו המצא הוא שם פעולה
 וענין אס כן היה ענין ד' יתכן לקראתה על פי הוחס באר שבו יחא
 הפעל הנמצא נענין נשם או המקרה ונאמנש הפעלה הטבעית היא
 הענין מיתוס בן מיתוס מיתוס דבם המוכן לנצח לפעל בן המצא בפעל כעין
 סבד הענין המורכבים ביום נרכבתם ממים ממים וענין וקלות במורכבים
 מוכב הרבבות מלא מיתוס ומה מיתוס האש ולחות חמים ועלית זה למעלה
 וזאת זה למטה וכו' אל כס ואלה הענינים נשם הנמצאים בפעולות הטבעית
 יקראו מקראת מיתוס קרא ענין מיתוס איה ענין מיתוס אצל קראנוס ענין
 מיתוס מיתוס מיתוס ענין הענינים הנמצאים איה ענין מיתוס אצל קראנוס ענין
 כלבן כשלב והשמות בזפת וקראנו המקרה הקדוב לענין עת מהענין
 וענין נעדר מיתוס במס למים וכלחות לבד וכו' וכו' מיתוס ענין
 ואלה והממים להם הן הפעולות הנמצאות בשבד וקראנו ענין ונמצא
 מחיוב המעשים באלה המקרים הנבחרים קדורים לטעמים בהתפטר
 לענין וקראנו מקרים ואלה המעשים המכלולים הם הנעשים על ידי

מחבר

[illegible][illegible]

החלק ה'

וְהַתְּבוּעָה אֶל־יָם.

העיון - 1

ערצו מענייני ערס וולת רכלית ההבדל אשר אין הכלל כלל ממנו כטו שטח
 בחלק קטן וזה אחד זה יאמנם בזה אנניע בן אי זה אהותית הם שנת יחלו לתיקם
 שם ית שמד והוא ששם שהאורות כלן כדבחר ה מהן כשהניע זה לבער
 הלשון ל אהותית וכל להורות בס מצאות וכלא שלם היה אופשר להוחר עכ
 מצאות המצות כלם בשם מצות וזה היה משרתו הכהנס לבד בוא עמנו
 המיוחר המבחר מ אשר אמות כמו שגבר שמו מ אשר אמות וזעף שכלן הן
 אמותיו כמו שכל האמות הן בדעתו וכלא היה חולא מיוחר ושמו מיוחר היה
 להביא הברכה באמצעות שבת מיוחר ואם כל שבתיו וזעף שכלן שבתיו וכמו ש
 שהכל מיוחר בחר בברכה מיוחרת ואם היה משולש כמו ששמו אחר משולש
 וכמו שעמו אחר ומשולש כהנס פנים ישראלים וכולן ישראל כלל אין כלל פנים וכל
 כן לוי לכל אין כל לוי כהן ואחר שהניעך זה וזניעך שאין שום פחות מרב
 ליתות בשום פעם והנה הם הראשונים הנבחרים מכל האורות שהם יהי עור
 נבחר ל שמואל אל השם ועור נבחר א והנה אלה הארבעה הם אורות הנבחר
 והם אשר מצאותם בכל וכל נבחר מהכלל על שם המיוחר אין נבחר
 שיהיה מצאיתם בכל כי אם מצאיתם אהותית זהם הם ליתות המיוחר
 ואחר שהניעך זה שמוע מה שאמר בהם בסתריהם לפי הקבלה בחלק זה
 חלק סימן ת ענין ב סימן ל כולל ענין
 הולית אורות השם
 כעבור ששם נמצא חוב מצאות ויהי עליו האותיות אשר מכללם במספרים
 הקמיים מצאות כלם בחכמה והם כלם יחד וזה שהוא ראשית מל מל
 שנמצא אחריו והקמיים מצאנו הוא האותיות ועל כן יתיר שיורה עליו אור
 שורה שכן ענינו עם האותיות אחריו והוא אור כי א בוא אור נמצא ראשון ל
 לכל האורות במדרגה ולא יתכן להזכיר אחר מהן מבניא בלתי וכל נקוד
 שמשפיע אור עמו הנועה א משותפת והזכר כל האורות מפטות לכל הרבה
 אחת אחת כל מן א עת כל אחר ואחר מהנקודים ויתאריך בכל אור אבות
 מעט ומצא שהתנועה התחלתה משותף א עת אור ועס נקוד ואחר זאת
 הבה האור מן הכה נשאה הקודה האותיות עס א מתקבל על בענן בה אור
 כהנא שהתמיה על גרך משל על הא לבנה כל הפסק ממש נשימת אשר היה
 הסבה הקדמה למיומן קצת שנה אמות מור ועל הנשימות הן סבות מור
 הקדמה והוא הנשימה שעליה נקבל כל הנשימות על מצאות האור
 שהנשימה כללית והוא הסבה הנשונה לכלל החיים כלם ועליו נתלו כל
 הנשימות על שם אור יתע שכל ההכרות הן חמשה ויניס נמצאות הנבחר
 והנשימה הנשונה חולס וצורה נקודה אחת על סוף האותיות למטה שמה
 הקדמה נקודה אחת במצא האור ואחת הלוי הן מעלה ובין משה במצא
 אחרון האור ושמה שוכה נחמת למטה מושבת ישרה ושמה קמץ ועורה

נתיים לא משפיע
 נשימה נקודה
 נב מצאות האור
 שם מספר

ק ישי מסוף האור ער נאש ונקודה אחת תחת הקו באמצעות ואחר למטה ושמה
 ער וצורה שש נקדים אחר בסוף האור ואחר נאש האור מלמטה נמצא שכל חמשה
 הבחור הן למטה ולמעלה ובאמצע אל שהאור התייחד להיות עליון לבד והאמצע
 התייחד להיות באמצע וצדד למטה עקוד אחד נקרא שמו ועובר בהדרגה והאמצע
 הנשאר הין למטה ושאר הנקודים מצלם הורכו וזה הענין ושלם במקומו
 בחלק השמיני בסוף מצא השם ונע שהנשימה אשר לכל הן אלק ורמז זה
 אלק אלפין שמשפיע והוא בעצמותה אלק נשימות האף והנה סודו יפרח
 באופן ששפת חיים שגמגמו על צדו של האדם והוא על שש כלבים וכן הם
 שנים חיות והוא בעצמותה חיות משכיל מה וכמו שאם העיני הזכרת
 אלק והאור כל יהיה מצאות לאור הנחשב להזכר כן אם הענין
 נשימת מהאדם לא יהיה מצאות צליו וקצת ונמז מה שאמרתי נענין
 הנשימה שנים היא שמה נשימה בסוף תלים במאמר כל הנשימה הכללית הללו
 שפרשו בו בסודו בכל נשימה ונשימה שכן ועור נבחר זה יורה מבואר בסוד
 מבואר השם בענין הנשימות ובמדות ואיכות ובמדות עצמות בעת
 ועל היות א ראשונה בכל ענינה כל במערכת אלפא ביתא שהיא ראשונה לכל
 האורות ובמערכת וספר האחרים שהיא ראשית לכל המספרים לפי היות סימן
 למספר הראשון שרצא אור מספר ומצא אחר אינו מספר לפיכך היות אור
 אלק ראשית להיות שם לשם כלומר להורות עליו עם הדיבר כנדר שכלל הנמצאים
 המיניים והסוגים וענינו שם הוא ראשית לזרע מעלות המספר שהם
 אחרים ששם א בסימן רמז ועשרות ששם יוד בסימן רמז וימאות
 ששם ק בסימן רמז ואלפים ששם א עור בסימן רמז והוא חזרת חללה
 ועל כן נקרא האור אור והנה כל להורות בזה שהי שחולא ראשית הוא בעצמו הכללי
 והוא מלאך הנביא שגמגמו על מה שאמר השם אצלי אע ראשון אע אחרון ואשר
 בא לברור הוא שהא האורות השם והיא ראשונה בשם העצם שהוא שם
 אהיה והי היא מאורות השם והיא ראשונה בשם העצם שהוא שם יהיה והיא
 אחרונה במדרגת האחרים והיא ראשונה במדרגת העשרות כל זה הורה על היות
 ית ראשון ואחרון כלומר ראשית ואין לו תכלית לכלל שכלל נביא עבדו התגלה
 ומעלתו לבדו ואין לפי זה הענין יתה ליתח שמו כל כבוד שהוא מורה על ראשית
 כח המצאות הראשון כמו שרצא פננה יתה כח ודל שרצא וזה עוד לחד
 שמו חשדי להורות על תכלית מה שרצא פננה יתה כח ודל שרצא וזה עוד לחד
 אכל ומפני שכן א ער שהם עשרה אורות וכלם מיוחסים אל הראשון שנקרא ית
 בשם הכללי אחרים על שם הראשון ששמו אחר הוצרך להודיע בראש האחרים
 ובשם האחרים שאין לפניהם ראש ואין אחריהם סוף אחרות ששמה ענינים הנעין
 על אחרות השם על פי עשר ספחות בלומה שם אמת האחדות ולא היה אפשר
 לס כן שהיה שמו בלתי שהאורות יכלו בשום פעם והנה הין שניהם במספרים

ואחר שכבר כן בנה היתה שם סכה להעלותו וסנה ללבושיו ואילו היה אהו' סס קטע
והיה סודך להגיע שאלה הדברים הם האותיות הממשותפות עם כל נקודתיו הדי
חכמים המהים ואומרים שזה לא יתכן שיהיה השם מורה על אותיות שיהם
שמים לזולתם של הן מבינים מעלת זה הענין האמת העליון על כל הדרך
לנלות זה בצורת אחרות בלב מוכות לפתאים ומובנות לחכמים ועוד ועוד
שני מעולה מן הראשון והוא שהשם האמת' לו יוכן סודו בלתי לעל' האמת' מלאו
החיות ונס' לו יוע' מבלתי נקודו הראו' לו' שבעת' כי' זנס סונבל התנועות
ושמא סבת בתנועה סבוכה או ישרה וצריך שהמלא' בו תנועה סבוכה בהכרח
להיות על התמי' התנועה הסבוכה וממנו ונס' צריך שהמלא' לו התנועה
הישרה כמון להורות על שממנו התמי' נס' היא והנה לו היתה הזכר' דל
שלימה בלתי ענו' בשמות המנועות לו שהם וזו על כחוצו ועל התמי'
ממנו כל כח כלל' או כתי' שמתחילת' למעלה לו שהם ית' על כחוצו כי זאת
האש' בכללה היו הנקודות על פי הקבלה האוה' המושכלת יגיעת השם
באמת ואם כן לא היה מורה בשם בעצמו זה כל' אך היה מורה עליו בשמות האחרות
ועל כל השם הנקוד' שם העצם בכל המורה עליו נעש' מורה על כלל' מורה חלילה
המורה' סודו' מה והמשכיל יבין וכל עוד במקום אחד מיוחד בצורה שנה
מעולה והיא זו' היה והתבס' כי' שהם זו הצורה השכי' לו באה כי אם שלש
פעמים בכל הערה בשם ראוי להיות בלתי נמחק נס' לו לא נביאים ולא בכתובים
נקודת שם השם אפי' פעם אחת ואמנם המקום שבו בו נערה נס' לו לא להיות
על היות סנה האולה הכלליה והרמוז' לפי' ו' פעם קי'ם' לפי' שהם' לבר
שהאפי' אחרים הם נמש' שאלת' מן' וביא' אל' בזמנ' פעם' וכן השם השם
בעצמו ירכו השם בהפך בזה ה' פעם' ה' אחר עבודה פעם' י' ולפי' זו הדרך
יהיה שם העצם אשר ראשו' הוא הכלל וימזו' הן לו' שני הכלל שלו והראשון אשר
ראשון הוא הכלל מצד חבור כל האחים ענין והוא כלל' מלא' פעם' ו' שהם' ומהל'
פ' פעם' ו' שהם' כל' ישר ודטך יעלה סודו כלל' לכל' והוא סוד עץ חיים אשר
העלם מבעל' לו' וסודו זה בלתי נס' ונעמו וקום משחחו בזה הוא וכל עץ שבו עליו
ונס' יעלם פחותו ונשתלשלה לפי' י' היה סודו כלל' לכל' וכן השם' שמו
וי' נכדו לעז ונמו המספר' וסוד' י' יהיה והנה זה הוא עץ חיים כולל' לו ומלא'
ראש' מזהו הוא והנ' נפס' אל' הכולל' כל נפס' והנה הוח' ה' בהתפס' בשם שהם'
לכל מתהפך פעם ואחר' והרמז' אחר וקנס צורה' ואמנם העצ' באו בשם הראשון בשם
ואחר והיה בנשים ומדי' הנבל' שלו ספירות' ה' בנצח' וענין' שאין בנצח'
יורה על קיום בלב' המדי' עומד בענין עמוד שעליו חבית נשען והוא צמח
סולם אולם אלה ואלו נקרא' שם' יהיו אולם אלהים עולם יודעים מתנועים
סבבו תנועה ישרה כלורה ו' ששמי' קל' ישה עמדות בקומה זקופה ואם יורה
זה השם שהם' מעני' העולם אשר התנועות בו ישרות עולות ויורדות בכח זה השם

שהוא יורה וזכר לעולם

ויסוק זה והוא נעמו זה שיהיה
עליו השם הראשון בשם חיים
אחר' המעשים ה'

וכפי הדרך הזאת תעשה לכל התיכונים ובעיניך וידיך הדרך האמתית כפייה.

הכל מיון א' ענין ב' מיון פ' כלל תמונת האותיות

חלק סימן כ' ענין ג' סימן י' כלל משקל האותיות
המשקלהן שהיה מספר האותיות שיה בשם ענינם האותיות

הספר

[illegible]

סדר

פומע אזריותו הוה חלקין שלשה ועשינו שלשה

וכל הזכרת השם בעקיצו אחר אשר השלמה ענין הפוך הזויות הכולל מעשה
תקן לטעם שבתב מה שאי אפשר לבלות מקור הזכרת השם ודע כי אמרת השם

הוא בערוך הראשון הנמצא בתורה ואין בו שני כ"ס בנקוד לבני וסודי שמע
 שלחם נכדים בשבת צדוק ובכלל האת הראשון עומד ומתקבל בנקוד וחשוב
 שהנקוד הוא בנמור אורח והוא בכלל ה נקודים והרבה בה שלש אורחות טכית
 פעמים בלשן זכר ופעמים בלשן נקבה יואם חלם שלה ראשונה אינו וזו חקוקה
 בכלל של יסענה זה כלל בכל ההזכרה נסו מנוקדת פעם א בקמץ ופעם
 אחת בקמץ והרמז הזה וזה הורה להם לחלק ויהיה לפי מציאות שמות ה
 בנדה זכר ונקבה והנה חמש אורחות מתקבלות בערוך קב פעמי נס ה נקודים
 משובס זה מזה ועלם לחשבון וזאת וס תכלולס ה נקודות עם ה אביות
 בכל מה שיוכל לקבל מן הנלול ועלה לחשבון גמול מלא

ואמנם ההזכרה שלש אין צלפולה הראשון העקרה גלעל
 השם כ"ס הזכרה א עם כל אות ואות מהש
 פעם ואחר כך הערה הזאת שצירייה בעבור משגי שמו
ערוך הזכרת אלף עם יוד פעם ואחר

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק
ק	ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ

ערוך הזכרת אלף עם הא פעם ואחר

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק
ק	ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ

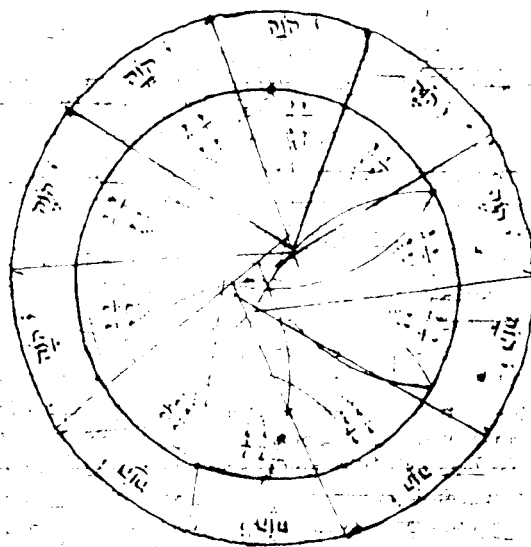
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק
ק	ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ

ערוך הזכרת אלף עם וו פעם ואחר

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק
ק	ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ

ערוך הזכרת אלף עם הא פעם ואחר

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק
ק	ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ
כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר
ר	ש	ת	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	כ

• מתגלגל בקקוים ובלילות עומים ונומים זמר הזכירה ויזר אנוקים
והנשימה שות לא שונת מאלו ולעבור דמם וכלל ה שם שיה נעוה והבן זה
כאם שכל אדם צלועה וזה הענין צריך לך סוד ובעל השם זסגסר צד נגלה
אשר יתקן פה ויהיה צד

דומל גדול

[illegible][illegible]

כל אומות העולם מלכיהם בזיקים ועבדיהם כבלי נזל לעשות בהם
משפט טעם וזהו סוד הקשר העליון והחתום שקושר את השם בשם

חלק סמן : ענין : פסוק : כולל : יבית בקשר ויהתקדש
 געשטורע אהט געט ער צו שיענעט הענט שבווקרא גאט בירתו ויהתקדש
 עס הענט המתקדש אהט חלף פסוק עס הענט ששמונו חלקים ויש אמתו כלל
 ויש בראש ויש סוף ויש גבול פסוק כענין עקרא אהט לחוש ענין חלף
 מקדש לו בפרה השם נאשו ובעד נענין אברהם שהיה לו השם אהט סוף הנגד
 וזה מהשם בן וסוף וכל אהט עקרא בלשון ובסוף אהט שלם ליטא וסופו
 חלף גאט ששם ענין וכן נאם רש"י וכל דעה חלף צד לחבר ולהקדש עס גאט
 אברהם ענין לקדש התקדש וזהו חלק הקדש בשמות היוונים בנה כלל ענין חלף
 ועס כוכבים ועס יסודות עס ששם חלף הקדש והענין מהמך האסור ומהמך
 וכלשם ענין מהמך באסור והקדש

חלק סימח: עין ישימ קטלל תועלת ההקשר
והקרי: זו היא תכלית התועלת לכל האדם שיהיה נבית
הסדר עליון משלבו יוסתף היות על נטל מכותיו סודים לחלוץ וצד ואולי עוד
שומר על צדקתם אלהים לחן לפרעה שראויו אנוני יכול לומר את אסוריו
לשר וסמיו ולתור צדמו אין ספק שגבר תועלת ההבדל אשר לשק ביד
האסור זה מה שנקט מהם: והנה תכלית הגבול ותכלית התועלת האחרונה
והתועלת האחרונה היא השגת האסוריו לחון בלעבר וצדק סמייעט"ה

חתום ביום חמישי כ"ב אלול תש"ח
 חתום ביום חמישי כ"ב אלול תש"ח
 חתום ביום חמישי כ"ב אלול תש"ח

[illegible]

המקרה ולמסור בקבלה ואעפ"י שכבר השכלתו ואם כן שהוא קו"א ויפסד
לחיות ויחיה אחר שקבל עם השכל עם השכל ויחיה ויחיה ויחיה ויחיה ויחיה
עם כן החכמים והאנשים יבנו ויבנו כל שיעם והחזק לבחון ויחיו
ויעצמו ואחרי זה תענה הכחות השכליות אחד בכל המעלות הם ספירת
בלימוד וסוד יוד שמות כסודיה והם הנסבות אשר נבגדו ויגועו כח
החזק ובחבורה שקם אל העצה הנצחית ובמלא הוא יוד ה' והיחיד
הנצחית המתמיד תעלה אלה יהיה המור דוד הוא והנה החסד הנותן החסד
כלב החסד והענין הנצח הוא ומעט שבין שני אלהים שני חלקי אברהם שיהיה
שני דבר אחד בלתי לפעול הדבר השם בשני החלקים והם שותף אלהי
לזה שכלית עם אלהי לטיות שכלית והא' אחת כמו שמוזכר כלל זה נראה
הענין פשוט ומלאות האנושי עם המעלות האלו בעת ההפדה השנה עם
השכל עם חיותו הוא והוא יבא אחר וזהו שני של האדם שזכר לשקור החלק
החזק ויבא בעליון ויורד העליון ונשק את הארץ העולה לקראת גמולת החלק
הנשק את כלתו כפעל איוב חסד אמת מיוחד לנענה שיעים מוכה השם

[illegible]

54

הקנים לא ועלה מספר עשרה לא וסמכא וזכות לחוסין ככל
שלשים מזג ועם חלקים צולם לסומן עזים וספרי מעד על חני
שהחל שאיזה סמן כלשתי המרכיסי חר מבנה וזחתי ככ
מנפנפט עקר שתי השדק הזה והיה מבנה מבנה מבנה
אז מבנה מבנה מבנה מבנה מבנה מבנה מבנה מבנה מבנה מבנה
בן שמחל אבן אל עתה וזה עתה לבדכה נצל ואעזלא בדרב
הנהדון בלח לבא